

Daniels bok – nummer etthundraåttiofem

Gudomen förkroppsligad: Petrus djupgående bekännelse och dess implikationer

Jeff Pippenger

2024-04-15

När Petrus framlade sitt svar på Kristi fråga om vem lärjungarna säger att Kristus är, fastslog han att Jesus var den Smorde, Kristus, Messias. Han sade också att han var Guds Son.

När Jesus kom till trakten kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: »Vem säger människorna att jag, Människosonen, är?» De svarade: »Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia, andra Jeremia eller någon av profeterna.» Han sade till dem: »Men vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade och sade: »Du är Kristus, den levande Gudens Son.» Då svarade Jesus och sade till honom: »Salig är du, Simon Barjona; ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Och jag säger dig också: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte bli henne övermäktiga. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen.» Matteus 16:13–19.

Genom Petrus framlade den Helige Ande den väsentliga sanningen för de etthundrafyrtiofyra tusen att förstå. Detta gjorde han i Panium, det vill säga Caesarea Filippi. Panium är den heligaste tempelplatsen i tillbedjan av draken, ty Grekland representerar världen, och världen i de sista dagarna är Förenta nationerna, som är drakens jordiska representant. ”Helvetets portar” är ett namn på Pans tempel, den grekiske getguden. Templet var uppfört framför en grotta som innehöll Paniums källa. Paniums källa gav näring åt Jordanfloden, som är en symbol för Kristus.

Namnet ”Jordan” betyder ”den nedstigande”, och den börjar sitt lopp i det bergiga området i norra Israel och hämtar sin huvudsakliga källa från källorna på berget Hermon, den högsta toppen i Hermonmassivet, där den källa som kallas ”helvetets portar” är belägen. Hermon betyder ”helig” och ”Jordan” betyder ”att stiga ned”. Jordanfloden flyter från höjderna på berget Hermon och stiger ned genom Jordansänkan för att slutligen nå Döda havet, som är den lägsta punkten på jordens yta.

Vattnen som ger näring åt Jordanfloden, som har sitt ursprung i Pans tempel och som slutligen når fram till den lägsta punkten på jorden, representerar den nedstigning som Guds Son företog när Han lämnade det högsta heliga berget för att stiga ned till denna världs lägsta ”döda hav”. Kristi nedstigning från himlen till korsets död representerar också att Han tog den fallna människans kött på Sig, ty hans väg från himlen till korset fick näring av de vatten som hade sitt ursprung i ”helvetets portar”.

Döda havet är inte bara den lägsta platsen på jorden, utan också de saltaste vattnen på jorden, nio gånger saltare än havet. Kristi död på korset, förebildad av Döda havet, är den plats där han

bekräftade sitt förbund med många.

Och varje offergåva av ditt matoffer skall du krydda med salt; du skall inte låta din Guds förbundssalt fattas i ditt matoffer. Med alla dina offer skall du offra salt. 3 Moseboken 2:13.

På vägen från Hermons bergs källor passerar Jordanfloden genom Galileiska sjön, som också är känd som Tiberiassjön och Kinneretsjön. Galileen betyder ett "gångjärn" eller en "vändpunkt". Tiberius är namnet på den romerske härskare som följde efter kejsar Augustus, och på grund av sjöns form kallas den Kinneret, vilket betyder "en harpa" eller "en lyra". Vändpunkten för mänskligheten var när kejsar Tiberius regerade och Jesus korsfästes, och varje harpa i himlen tystnade. Jordanflodens geografiska vittnesbörd i förbindelse med "helvetets portar", vilket är den grekiske guden Pans tempel, talar om det vittnesbörd som Petrus förkunnade genom den Helige Andes inspiration.

Kristi inkarnation var föreningen av gudomlighet och mänsklighet som ägde rum när Guds gudomlige Son iklädde sig mänskligt kött och därmed förenade gudomlighet med mänsklighet, såsom detta framställs genom vattnet från Pans källa, vilket gav näring åt Jordanfloden. Det som gav näring åt Pans källa var daggen, regnet och snön som föll över Hermons berg, där Hermon representerar det "heliga" berget, vilket är Jerusalem därovan.

En vallfartssång av David. Se, hur gott och hur ljuvligt det är att bröder bor tillsammans i endräkt! Det är såsom den dyrbara oljan på huvudet, som rann ner i skägget, ända ner i Arons skägg, och som rann ner till fällen på hans kläder; såsom Hermons dagg och såsom daggen som föll ner över Sions berg. Ty där befallde Herren välsignelsen, liv till evig tid. Psaltaren 133:1–3.

Den "dyrbara oljan" som rann nedför Arons skägg var den olja som användes när han och hans söner smordes till Guds präster.

Och du skall taga av blodet som är på altaret och av smörjelseoljan och stänka det på Aron och på hans kläder och på hans söner och på hans söners kläder med honom; och han skall vara helgad, likaså hans kläder och hans söner och hans söners kläder med honom. 2 Moseboken 29:21.

Petrus gav uttryck åt alla lärjungarnas bekännelse, och därigenom gav han uttryck åt de etthundrafyrtiofyra tusens bekännelse, vilka skall smörjas som ett enat prästerskap som upphöjs såsom ett baner. Den "olja" som smorde Aron var också såsom Hermons dagg och även såsom daggen på Sions berg. "Oljan" och "daggen" är det budskap som representerar den helige Andes smörjelse.

Hör, ni himlar, och jag vill tala; och lyssna, du jord, till min muns ord. Min undervisning skall falla såsom regnet, mitt tal drypa såsom daggen, såsom stilla regn över det späda gräset, och såsom skurar över örterna. Ty jag vill förkunna Herrens namn: tillerkänn vår Gud storhet. 5 Moseboken 32:1–3.

"Dagg" är den "lära" som faller över Sions berg, och den är smörjelsens "olja" som förenar de etthundrafyrtiofyra tusen, vilka är Guds präster i de sista dagarna. Läran faller såsom regn och

dryper såsom dagg därför att den ”förkunnas”. Den förkunnas därför att himmel och jord skall lyssna och höra Hans muns ord genom ett förenat prästerskap, vilket är baneret som förkunnar budskapen i Midnattsropet och det Höga ropet.

Hur ljuvliga är inte på bergen hans fötter som bär fram glada budskap, som förkunnar frid, som bär fram glada budskap om det goda, som förkunnar frälsning, som säger till Sion: Din Gud regerar! Dina väktare skall upphäva rösten; tillsammans skall de höja jubelsång: ty de skall se med egna ögon, när Herren återupprättar Sion. Brist ut i glädje, sjung tillsammans, ni Jerusalems öde platser: ty Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem. Herren har blottat sin heliga arm inför alla folkens ögon; och hela jordens ändar skall se vår Guds frälsning. Jesaja 52:7–10.

De sista dagarnas väktare, representerade av Petrus, förkunnar frälsning och frid, och de skall vara enade, ty de skall se öga mot öga. Detta sker när ”Herren åter upprättar Sion”. Det hebreiska ord som översatts med ”åter upprättar” betyder att ”vända om”. När Herren vänder Sion om, innebär det att Sion hade varit i fångenskap, såsom detta framställs genom skingringen, och det vänds om när fångenskapen upphör.

Ty så säger Herren: När sjuttio år har fullbordats i Babylon, skall jag se till er och uppfylla mitt goda ord till er, så att jag för er tillbaka till denna plats. Ty jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, fridens tankar och inte ofärdens, för att ge er en framtid och ett hopp. Då skall ni åkalla mig, och ni skall gå bort och be till mig, och jag skall höra er. Och ni skall söka mig och finna mig, när ni söker mig av hela ert hjärta. Och jag skall låta er finna mig, säger Herren; och jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla hednafolk och från alla de platser dit jag har fördrivit er, säger Herren; och jag skall föra er tillbaka till den plats varifrån jag lät föra er bort i fångenskap. Jeremia 29:10–14.

Alla profeterna talar om de sista dagarna, och i de sista dagarna befinner sig hans folk i en fångenskap som skall vändas, för att profetians vittnesbörd skall uppfyllas.

Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren: Så säger Herren, Israels Gud: Skriv åt dig i en bok alla de ord som jag har talat till dig. Ty se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall göra slut på fångenskapen för mitt folk Israel och Juda, säger Herren; och jag skall låta dem vända tillbaka till det land som jag gav åt deras fäder, och de skall ta det i besittning. Jeremia 30:1–3.

Efter tre och en halv dags sömn, liksom Lasarus sov i fyra dagar och Daniel sörjde i tjugo dagar, uppväcker Mikael de två vittnena, som är hans folk i den sista tiden, och för dem in i enhet samt smörjer dem också genom ett budskap som offentliggörs över hela världen. Det budskapet är Hermons bergs ”dagg” (det heliga berget), som ger näring åt Pans källa, vilken därefter ger näring åt Jordanfloden. Den smörjelse som fullbordas genom det budskapet representerar Jesu smörjelse, som utmärkte när han blev Kristus, vilket Petrus identifierade.

När Petrus identifierade Kristus som Guds Son, framställde han Kristus både som Guds Son och som Människosonen, såsom detta framställs genom vattnen från ”helvetets portar” som föder Jordanfloden. Petrus bekännelse frambringades genom den Helige Andes inspiration, och det var

denna sanning – att Jesus var Kristus, den Smorde, och att Han var både Gud och människa – som Jesus utpekade som den sanning vilken skulle utgöra fokus för striden mot Guds folk i den sista tiden, och som Kristus lovade skulle segra, ty ”helvetets portar” skall inte få makt över denna sanning.

Sanningen är att den 11 september 2001, just såsom Jesus smordes vid sitt dop, började beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och i den historien skulle det finnas en besvikelse som skulle döda Hans sista tidens folk, till dess att Han uppväckte dem och vände deras fångenskap. Uppståndelsens process innefattar förenandet av Hans folk till en mäktig här som upphöjs såsom ett baner. Verket att uppväcka, rena, förena och upphöja, efter döden på gatorna, illustreras i verserna tio till femton i Daniel kapitel elva, liksom i andra bibliska avsnitt. Men i verserna tretton till femton har Kristus återigen fört Sina lärjungar till Caesarea Filippi, till Panium, och det är där som Guds sigill inpräglas för evigheten.

Först när vi förstår dessa faktas djupgående innebörd kan vi urskilja de uppenbarelser av sanning som återfinns i vittnesbördet från Caesarea Filippi. I den artonde versen i det sextonde kapitlet av Matteus ändras Simon Barjonas namn till Petrus, vilket symboliserar de etthundrafyrtiofyra tusen, såsom tidigare påpekats i en nyligen publicerad artikel. Den matematiska uppenbarelse som är etablerad i versen upphöjer Jesus som den Underbare Räkneföraren, ty inte nog med att Petrus kan förstås representera etthundrafyrtiofyra tusen, utan Matteus 16:18 är också den matematiska symbolen för ”phi”.

Innan vi behandlar den matematik som är förknippad med ”phi”, bör det noteras att ”phi” utgör en del av ordet ”Filippi”, det andra av de två namnen på staden Panium. Vers arton anger att Jesus talade till Petrus på hebreiska, vilket nedteknades på grekiska och senare översattes till engelska. Dessa tre steg visar Kristi herravälde över sitt Ord. När ordet betraktas tillsammans med det matematiska systemet att multiplicera de numrerade positionerna, framgår det att namnet Petrus motsvarar etthundrafyrtiofyra tusen och därmed framhäver Jesus som den Underbare Räknaren. I just samma vers, där Jesus förkunnar att han skall bygga sin kyrka, styrde den Underbare Räknaren översättningsprocessen för att säkerställa att den sanning som framställs i vers arton i kapitel sexton skulle representera den matematiska symbolen ”phi”.

Och jag säger dig också: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Matteus 16:18.

Hans församling är inte endast byggd på läran att Jesus är Kristus och att han är Guds Son, utan också på det faktum att han är Ordet, och Ordet skapade och styr allt, inklusive matematiken, grammatiken och människornas verk.

I honom har också vi fått vårt arv, förutbestämda enligt hans uppsåt, han som verkar allt efter sin egen viljas rådslut. Efesierbrevet 1:11.

Phi, ofta betecknat med den grekiska bokstaven ϕ (phi), är en matematisk konstant som ungefär är lika med 1,618033988749895. Detta tal är känt som det gyllene snittet eller den gudomliga proportionen. Det är ett ”irrationellt tal”, vilket innebär att det inte kan uttryckas som ett enkelt

bråk, och dess decimalutveckling fortsätter oändligt utan att upprepa sig.

Det gyllene snittet har många anmärkningsvärda egenskaper och framträder i olika sammanhang inom matematik, konst, arkitektur, naturen och andra områden. Det återfinns ofta i geometriska former, såsom rektanglar, femhörningar och dodekaedrar, där förhållandet mellan den längre sidan och den kortare sidan är lika med phi.

Inom konst och arkitektur anses det gyllene snittet skapa estetiskt tilltalande proportioner. Det har använts av konstnärer och arkitekter genom historien, från forntida civilisationer till renässansen och vidare, för att utforma kompositioner, byggnader och konstverk. Inom matematiken förekommer det gyllene snittet i olika matematiska ekvationer och talföljder, däribland Fibonaccitalföljden, där varje term är summan av de två föregående termerna. När termerna i Fibonaccitalföljden blir större, närmar sig kvoten mellan två på varandra följande termer phi.

I vers 16:18 finner vi det matematiska phi-talet (1,618...). Jesus, den Gud ”som verkar allt efter sin egen viljas råd”, bestämde sig för att placera sin signatur såsom Palmoni, det Underbara Talet, eller Hemligheternas Räknare, i den profetiska geografi som identifierar slagfältet där hans församling i de sista dagarna står mot helvetets portar. På detta profetiska slagfält representerade han, genom sin kontroll över talen, de etthundrafyrtiofyra tusen med ”Petrus”, vars namn ändrades från ”Simon”, den som hör duvans budskap, till ”Petrus”, och märkte därigenom de etthundrafyrtiofyra tusen som sitt sista dagars förbundsfolk.

Den ”klippa” som Han valde att bygga sin församling på är grundklippan, grunden och den främsta hörnstenen för ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, ty ingen sann grund finns som inte är Kristus. Från Kristi dop, då Simon ”hörde” duvans budskap, till Döda havets kors, under ett tusen två hundra sextio dagar, frambars två gånger varje dag ett morgon- och aftnonoffer, utom på den sista dagen av de ett tusen två hundra sextio dagarna, ty på den dagen undkom aftnonoffret prästen, och på korset dog Kristus som det två tusen fem hundra tjugonde offret.

”Allt är skräck och förvirring. Prästen är i färd med att slakta offret, men kniven faller ur hans kraftlösa hand, och lammet undkommer. Förebilden har mött motbilden i Guds Sons död. Det stora offret har framburits. Vägen in i det allra heligaste har öppnats. En ny och levande väg har beretts för alla. Den syndiga, sorgtyngda mänskligheten behöver inte längre invänta översteprästens ankomst.” Messias, 757.

Den ”klippa” på vilken Han skulle bygga sin kyrka är den grundsten som byggnadsarbetarna förkastade; dess tal är ”två tusen femhundra tjugo”. I en enda kort vers framställer Kristus sig själv som alltings Mästare, och när Han gör detta står Han och talar i verserna tretton till femton i Daniel kapitel elva.

Och jag säger dig också: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Matteus 16:18.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Det fördolda hör Herren, vår Gud, till; men det uppenbarade hör oss och våra barn till för evigt.” 5 Moseboken 29:29. Hur Gud utförde skapelsens verk har Han aldrig uppenbarat för människor; den mänskliga vetenskapen kan inte utforska den Högstes hemligheter. Hans skaparkraft är lika obegriplig som Hans existens.

”Gud har tillåtit att en flod av ljus har utgjutits över världen inom både vetenskap och konst; men när män som gör anspråk på att vara vetenskapliga behandlar dessa ämnen ur en rent mänsklig synvinkel, kommer de förvisso till felaktiga slutsatser. Det kan vara oskyldigt att spekulera utöver vad Guds ord har uppenbarat, om våra teorier inte motsäger de fakta som finns i Skriften; men de som överger Guds ord och söker förklara Hans skapade verk utifrån vetenskapliga principer driver omkring utan sjökort eller kompass på ett okänt hav. De största intellekten, om de inte leds av Guds ord i sina undersökningar, blir förvirrade i sina försök att spåra förhållandet mellan vetenskap och uppenbarelse. Eftersom Skaparen och Hans verk ligger så långt bortom deras fattningsförmåga att de inte kan förklara dem genom naturlagar, betraktar de Bibelns historia som opålitlig. De som betvivlar tillförlitligheten i Gamla och Nya testamentets berättelser kommer att ledas att gå ett steg vidare och betvivla Guds existens; och sedan, när de har förlorat sitt ankare, lämnas de att kastas mot otrohetens klippor.”

”Dessa personer har förlorat trons enkelhet. Det bör finnas en fast förvissning om den gudomliga auktoriteten i Guds heliga ord. Bibeln skall inte prövas efter människors vetenskapliga föreställningar. Mänsklig kunskap är en opålitlig vägvisare. Skeptiker som läser Bibeln i syfte att klandra, kan genom en ofullkomlig förståelse av antingen vetenskapen eller uppenbarelsen mena sig finna motsägelser mellan dem; men rätt förstådda står de i fullkomlig harmoni. Mose skrev under Guds Andes ledning, och en riktig teori om geologin kommer aldrig att göra anspråk på upptäckter som inte kan förenas med hans utsagor. All sanning, vare sig i naturen eller i uppenbarelsen, är i alla sina yttringar samstämmig med sig själv.

”I Guds ord väcks många frågor som de mest djupsinniga lärda aldrig kan besvara. Uppmärksamheten riktas på dessa ämnen för att visa oss hur mycket det finns, även bland vardagslivets vanliga ting, som ändliga sinnen, med all sin omhuldade visdom, aldrig fullt kan förstå.

”Likväl menar vetenskapens män att de kan fatta Guds vishet, det som Han har gjort eller kan göra. Föreställningen är vida utbredd att Han är bunden av sina egna lagar. Människor förnekar antingen eller ignorerar Hans existens, eller också menar de sig kunna förklara allting, till och med Hans Andes verk i människohjärtat; och de vördar inte längre Hans namn eller fruktar Hans makt. De tror inte på det övernaturliga, eftersom de inte förstår Guds lagar eller Hans oändliga makt att genom dem utföra sin vilja. Såsom uttrycket vanligen används, omfattar termen ”naturens lagar” det som människor har kunnat upptäcka beträffande de lagar som styr den fysiska världen; men hur begränsad är inte deras kunskap, och hur vidsträckt det område inom vilket Skaparen kan verka i överensstämmelse med sina egna lagar och ändå helt bortom de ändliga varelsernas fattningsförmåga!”

”Många lär att materien besitter livskraft — att vissa egenskaper meddelas materien och att den sedan lämnas att verka genom sin egen inneboende energi; och att naturens verksamheter fortgår i överensstämmelse med fasta lagar, i vilka Gud själv inte kan ingripa. Detta är falsk

vetenskap och får inget stöd i Guds ord. Naturen är sin Skapares tjänarinna. Gud upphäver inte sina lagar och verkar inte i strid med dem, men han använder dem ständigt som sina redskap. Naturen vittnar om en intelligens, en närvaro, en verksam kraft, som verkar i och genom hennes lagar. I naturen pågår oavbrutet Faderns och Sonens verk. Kristus säger: 'Min Fader verkar ännu i denna stund, och jag verkar.' Joh. 5:17."

"Leviterna sjöng i sin hymn, sådan den är återgiven av Nehemja: 'Du, ja du allena, är Herren; du har gjort himlen, himlarnas himmel, med hela dess härskara, jorden och allt som är däri, ... och du bevarar dem alla.' Nehemja 9:6. Vad denna värld beträffar är Guds skapelseverk fullbordat. Ty 'verken var fullbordade från världens grundläggning'. Hebreerbrevet 4:3. Men hans kraft är allttjämt verksam för att uppehålla föremålen för hans skapelse. Det är inte därför att den mekanism som en gång satts i rörelse fortsätter att verka genom sin egen inneboende energi som pulsen slår och andedräkten följer andedräkten; utan varje andetag, varje hjärtslag, är ett bevis på den allestädes närvarande omsorgen från honom i vilken 'vi lever och rör oss och är till'. Apostlagärningarna 17:28. Det är inte på grund av någon inneboende kraft som jorden år efter år frambringar sina rikedomar och fortsätter sitt kretslopp runt solen. Guds hand leder planeterna och håller dem på deras plats i deras ordnade gång genom himlarna. Han 'för ut deras här i tal; han nämner dem alla vid namn. Genom hans väldiga makt och stora kraft uteblir inte en enda.' Jesaja 40:26. Genom hans kraft grönskar växtligheten, löven bryter fram och blommorna blommar. Han 'låter gräset växa på bergen' (Psalm 147:8), och genom honom blir dalarna fruktbara. 'Skogens alla djur ... söker sin föda från Gud', och varje levande varelse, från den minsta insekt ända upp till människan, är dagligen beroende av hans försyns omsorg. Med psalmistens sköna ord: 'Alla väntar de efter dig.... Det du ger dem samlar de in; du öppnar din hand, de mättas med vad gott är.' Psalm 104:20, 21, 27, 28. Hans ord råder över elementen; han täcker himlen med moln och bereder regn åt jorden. 'Han ger snö som ull, han strör ut rimfrosten som aska.' Psalm 147:16. 'När han låter sin röst höras, då är där ett dån av vatten i himlen, och han låter ångorna stiga upp från jordens ändar; han gör blixtar med regnet och för vinden fram ur sina förråd.' Jeremia 10:13."

"Gud är grunden för allting. All sann vetenskap står i samklang med Hans verk; all sann bildning leder till lydnad under Hans styre. Vetenskapen öppnar nya under för vår blick; hon höjer sig högt och utforskar nya djup; men hon hämtar ingenting från sina forskningar som står i strid med den gudomliga uppenbarelsen. Okunnigheten må söka stödja falska uppfattningar om Gud genom hänvisningar till vetenskapen, men naturens bok och det skrivna ordet kastar ljus över varandra. Därigenom leds vi till att tillbe Skaparen och att hysa en förnuftig tillit till Hans ord." Patriarker och profeter, 113–115.